

SABIR

Bir bakırcı ustası müthiş bir ilim arzusuyla elindeki tencereleri ve eşyayı tamamen dağıtmış ve evindeki hamile karısına bütün masraflarını karşılayacak bir miktar bırakıp onun iznini ve rızasını da alarak ilim tahsil etmek için bir başka ülkeye yola çıkmış. Yirmi sene boyunca Arabî ve dînî ilimler üzerine tahsilini tamamlamış, sonra vatanına dönmek üzere yola çıkmış. Yolda erenlerden birine misafir olmuş ve ona durumunu anlatmış. O da ona:

“İlimlerin ve amellerin aslı nedir?”

diye sormuş. Bu soruya cevap veremeyip yine o kâmil zatın cevap vermesini istemiş. O zat da: “Eğer bize bir müddet hizmet edersen ilmin aslını öğrenip evine dönersin” demiş. Bunun üzerine o alim, o mübarek zatın hizmetini kabul etmiş, onun yanında iki yıl kalmış. Sonra o yetkin insan, o alime şevkat edip şöyle demiş:

“Oğlum gel sana bunun cevabını vereyim de evine, zevcene dön ve ömrün oldukça bize hayırla dua et. Şunu kesinlikle bil ki, bütün ilim ve amellerin, her mârifet ve kemâlin aslı sabırdır, bunlar ancak sabırla kazanılır. Tahammül ve teenni de sabra dahildir. Eğer her işte sabırlı olursan her türlü pişmanlıktan kurtulur ve iki alemde de her yönden saadete kavuşursun. Bu nefis cevheri sana öğretmek için seni bir müddet alıkoydumsa, bunun kıymetini bilesin ve bunu kulağından çıkarmayıp, bu öğüdünü çok iyi muhafaza edesin ve asla unutmayasın diyedir.”

Bunun üzerine, o âlim bu cevheri aldığından dolayı o zâta dua edip rızasını almış ve ülkesinin yolunu tutmuş. Nihayet yatsıdan sonra evinin kapısına ulaşmış. O anda: “Yirmi iki yıldan beri haber alamadığım evin kapısını vurmadan önce pencereden şöyle bir bakayım, bunca zaman bu evde kim kalmış” diye düşünerek gizlice evin penceresinden içeriye gözetlemiş. Bir de ne görsün, kendi karısıyla genç bir erkek yanyana oturmuş mutlu bir şekilde sohbet ediyorlar. O an aklı başından gitmiş ve kendinden geçip pencereden bir okla tam o genci öldürecekken, son anda aklına sabır gelmiş. “İki yıl bekleyip de kazandığım cevheri acele edip kaybetmeyeyim, kapıya gideyim de o herifi öyle öldüreyim” diye düşünmüş. Nihayet kendini tutup kapıyı çalmış. İçerden o genç, “Kimsin?” diye sormuş, o da, “Bu evin eski sahibiyim” diye cevap vermiş. Karısı sesinden hemen onu tanıyıp sevinçle, “Aç oğlum kapıyı aç, sen doğmadan önce gurbete giden pederin geldi” diye bağırarak. Öfkesini yenip sabreden o alim, bu sözden o gencin kendi oğlu olduğunu anlamış. Böylece sabrın kerametini görmüş ve büyük bir pişmanlıktan kurtulmuş. Sevincinden ona sabrı ihsan eden Mevlâ’ya hamedip övgüler yükseltmiş. Ömrü boyunca sabra özen göstererek mutlu olmuş, kendisine sabrı telkin eden o üstün ve ermiş insana dualar etmiş. Kendisi de büyük bir âlim olup Hanefî fıkhnı genişletmiş. Kudûr kitabını te’lîf eden bu zattır..

Kaynak: Marifetnâme, syf. 396,397/Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri